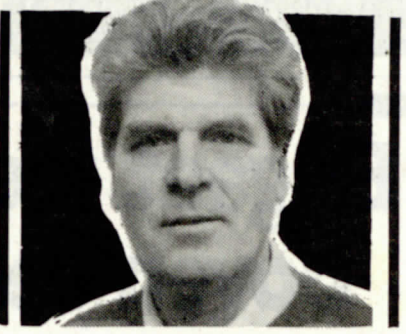

Op 't haart trapt

'n Grunneger reert nait gaauw om zuch hèn. Als hai 't dut, din is der ook hail wat loos. En dat schient nou zo te wezen. Wat is der gebeurde? 'n Frais wichtje met echte Fraise noam Hepie het 't woagt om 'n Nederlandse vertoalen van Ede Staal's "Het is nog nooit zo donker west" op de ploat te zetten en dat liekt 'n hit te worden. Platdraaid op radio en in ploats dat mensen bliede bennen, dat radio aindelek aandacht besteed aan Nederlands repertoire, binnen Grunnegers kwoad. Ede Staal is haileg, en doar mot elk en ain mit zien poten vand'f blieven, mainen zai. Mor wat doun zai zulf? Kennen ja gain ploat van 'n Grunneger artiest opzetten of 't is allemoal "laint" van 'n boetenlaander. Nou is dat gain schandoal, zo laank als zai 't mor netjes hollen. En dat betaikent veur mie, eerlek op 't ploetje zetten dat van 'n aander is en zörge veur 'n fatsounleke vertoalen. Nou is dat vertoalen netuurlek gain makkeleke boudel, en der binnen nogal wat luu, dei zuch doar op 'n aldernoaste menaaijer vand'f moaken, en zukswat is ook nait om aan te heuren, net geliek in welke toal of 't is. En din blieven der altied laidjes, dei zo gevuileg liggen, en zo persoonlijk bie de moaker heuren, dat je der gewoon vand'f blieven mouten. Ik ken ain, dei regelmoateg Engelse laidjesteksten omzet in 't Grunnegers, en dei zegt: Zo laank 't mor om bliede, waineg zeggende laidjes gait, of teksten woar mensen om laachen kennen, den is der niks loos. Wordt 't 'n beetje gevuileger en persoonleker, den mout je oppaazen. Ik ben ains vragt om "Wonderful tonight" en "Tears in heaven" van Eric Clapton te vertoalen, en doar mout je gewoon nait aan begunnen.

Ede Staal mout je dus ook aigen-

lieks òfblieden. Nait omdat man schaande genog der nait meer is, want wie hebben ook de prachtegste Nederlandstoalege vertoalens van 'n man als Jacques Brel. Nee, ze maggen van mie ook rusteg "Mien toentje" in 't Nederlands of zulfs in 't Duuts of Engels zingen, mor van 'n stuk als "Het het nog nooit zo donker west", doar mouten ze òfblieden. 't Ligt te noa aan 't haart. Dou Ede 't schreef, meer als tien joar terug, wis hai nog nait dat hai zo slim zaik was,

dat hai 't gain joaren meer redden zol. 't Gin wel over dood, mor over grootollen, dei heur tied had haren. Noa dood van Ede kreeg 't laid 'n aander betaikenis. De strekken van het de dood veurbie kieken, wur deur veul mensen aangrepen als 'n troost bie 't overliden van ain deu heur laif was. 't Wur den ook voak draait in 't crematorium, zunder te verglieden in 't banaole van Mieke Telkamp, overigens mit respect veur de zangeres, mor nait veur dei heur misbruken. "Der is een tied van kommen, der is een tied van goan, en alles wat doar tussen ligt, dat is mien bestoan", zingt Ede Staal in 'n aander laid. Dat taikende de man zien leven en ook nou nog. Wat hai noaloaten het, mouten wie zuuneg op wezen. Dat betaikent nait dat wie 't nait bruken maggen, dat zol hai nooit wilt hebben, mor de menaaijer woarop het nou misbruukt wordt, dat gait ook mie te ver. Aigenlieks zollen joe hailemoal nait noar deir ploat van Hepie luustern mouten, mor dou nait ains ain keer wel, en luuster veuraal goud noar dei tekst. "De dood scoort weer." Joaren leden haren wie 't zulfde mit nummers als "Rocky" en "Dokter Bernhard". En doar mouten wie dit ook aigenlieks een beetje mit vergelieken. Nait Ede Staal der biehoalen, want hai wordt der allent mor mit deur 't sliiek hoalt. Nee, 't is gewoon smoakeloos laidje, wat je 't beste mor in asbak goaien kennen.

